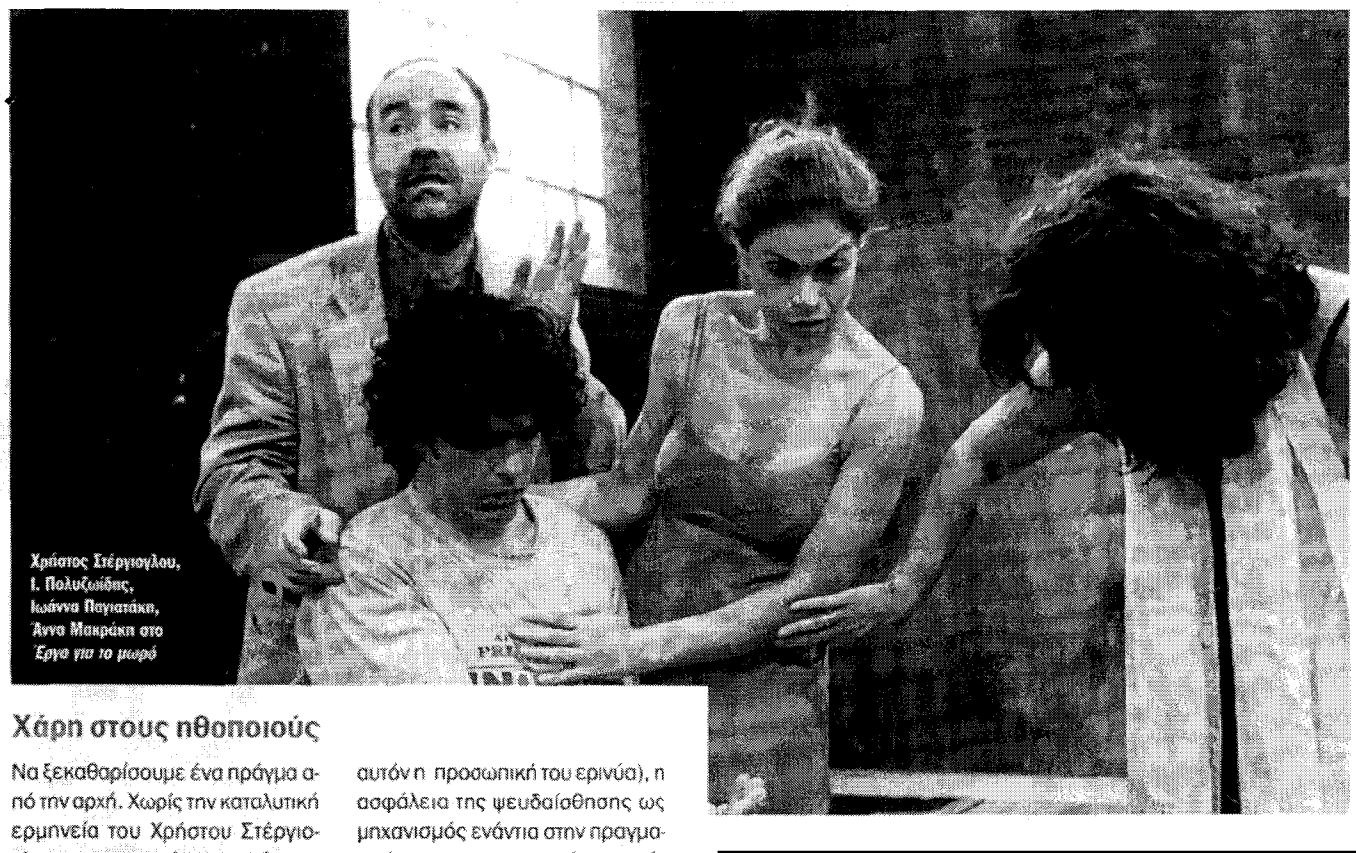

Χρήστος Στέργιογλου, Ι. Πολυζωίδης, Ιωάννα Παγιατάκη, Άννα Μακράκη στο *Έργο για το μωρό*

Χάρη στους πιθοποιούς

Να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα από την αρχή. Χωρίς την καταλυτική ερμηνεία του Χρήστου Στέργιογλου, τη φωτεινή παρουσία της Άννας Μακράκη και την ισχυρή σκηνοθετική οδηγία του Τάσου Μπαντή προς μία υποκριτική τεχνοτροπία που έχει πολλά κοινά στοιχεία με την επιθεώρηση και το «καμπαρέ», το *Έργο για το μωρό* (1998) του Έντουαρντ Άλμπι δεν θα μπορούσε εύκολα να κρατήσει το ενδιαφέρον μας. Έργο στρυφνό, άνισο, με πυκνά νοήματα αλλά και φλυαρία, συνδυάζει την εμμονή του αμερικανού συγγραφέα σε ερωτήματα για το συμβολισμό της γέννησης ενός παιδιού (π.χ. *Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ*) με τη διαπίστωση ότι ο καθένας μας είναι κράμα αντιφατικών ιδιοτήτων (όπως στο νεότερο κείμενό του *Τρεις ψηλές γυναίκες*).

Από αυτό το τελευταίο, εξάλλου, ο Άλμπι ξεκίνησε μια πορεία διαφοροποίησης της γραφής του η οποία φτάνει τώρα, αν και ανολοκλήρωτη, σε σημεία αιχμής. Υποβαθμίζοντας τον έντονο ρεαλισμό, σχεδιάζει ένα αλληγορικό «μαύρο» παραμύθι στο οποίο πρωταγωνιστούν ο παραλογισμός και ένα χιούμορ που, κάποιες στιγμές, αγγίζει τα όρια της παρωδίας. Και με τα υλικά του ονείρου υπενθυμίζει ό,τι τον απασχολεί σε όλη τη δουλειά του: η αγωνία του ανθρώπου να αποκτήσει ταυτότητα (που, ως παιδί αγνώστων γονέων, υιοθετημένος και ομοφυλόφιλος, είναι γι' αυτόν η προσωπική του ερινύα), η ασφάλεια της ψευδαίσθησης ως μηχανισμός ενάντια στην πραγματικότητα, η ευεργετική σημασία του πόνου, ο φόβος του κενού.

Το μωρό –ή μάλλον η φαντασίωση που «προσποιείται» την ύπαρξή του, φασκιωμένη μέσα σε μία κουβέρτα αδειανή– είναι ο πυρήνας όλων των δράσεων. Σαν ένα άλυτο πρόβλημα που εμπλέκει στα πλοκάμια του τους πιθανούς γονείς – ένα υπερδραστήριο σεξουαλικά, χαζοχαρούμενο νεαρό ζευγάρι τυπικών αμερικανών επαρχιωτών και ένα άλλο, ώριμο, ζευγάρι που εμφανίζεται από το πουθενά για να αμφισβητήσει το ροζ περιτύλιγμα της ευτυχίας τους. Μέσα στο αυστηρό, μινιμαλιστικό σκηνικό της Λιλής Κεντάκα, οι παλλόμενοι χαρακτήρες του έργου μοιάζουν «ψεύτικοι». Ωστόσο, μέσα σ' αυτό το ψέμα που υποδαυλίζει τις όποιες προθέσεις, τα ρεύματα ανάμεσα σε πιθοποιούς και κοινό είναι κάτι παραπάνω από ζωντανά. Ο Χρήστος Στέργιογλου, ιδιαίτερα, παίρνει τις ελευθερίες που δωρίζονται από το συγγραφέα και σαν εξαιρετικός σόουμαν εμπλέκει τους θεατές στο επικοινωνιακό παιχνίδι του.

***Το έργο για το μωρό** του Έντουαρντ Άλμπι,*
σε σκηνοθεσία Τάσου Μπαντή,
στο θέατρο Εμπρός,
Ρήγα Παλαμήδου 2,
πλ. Αγ. Αναργύρων, Ψυρρή,
τηλ. 210 3238990